

E moment de parlar de GAZ. De dir que estem contents de la bona acollida que ha tingut, de que hagi estat possible un primer número de la revista i ara un segon -el que teniu entre mans-, i voldriem poder dir el mateix dels propers.

Però també cal dir que som plenament conscients dels errors comesos, de compagiació, fotografia... I que intentem corregir-ho i millorar-ho, però sempre pot quedar alguna cosa pendent.

GAZ es fa i es publica a Granollers. Es pot criticar de poc Granollerina, i de fet no pretenem que ho sigui, que sigui estrictament tancada a les fronteres de la ciutat. Voldriem que el que s'escriu interressi. Parlar de les coses que estan a l'aire, latents en la societat del moment que ens toca viure.

I canviant de tema, com podeu veure hem obert una nova secció: "Des de fora". Hi tindran cabuda totes les opinions, idees, crítiques... que ens arribin -com no!- "des de fora".

2

UN APUNT PER A GAZ

Amb la contínua revolució dels mitjans de comunicació, on els nous mitjans suposen cada cop una més gran comoditat per part del receptor, la premsa escrita ha perdut bastant protagonisme.

Si aquesta qüestió la situem en el camp de la joventut és fàcil d'observar que la comunicació visual escrita té una importància ben relativa. Bona part del jovent rep la majoria de la informació per altres canals: ràdio, televisió, cinema, música, vídeo.

Seguint en el debat del tema podriem també incidir en el fet de la massificació de la comunicació. Sigui a través de les grans cadenes radiofòniques, la monopolitzada televisió o les grans productores de discos, la qüestió és que la majoria de la comunicació està absolutament estandaritzada. Rep les mateixes influències un obrer del Clot, que un mariner del Cap de Creus, un pagès de la plana de Vic o bé un jove d'una ciutat mitjana com pugui ser Granollers.

Aquestes reflexions no vindrien al cas si vosaltres, el consell de redacció del "GAZ", no us aguèssiu decidit a emprendre una nova tasca dins aquest camp. Amb això voldria que paressiu l'atenció en els dos aspectes que us he anomenat abans.

En primer lloc tenir en compte quines coses són factibles de fer en premsa escrita dedicada als joves. En segon lloc que cal que el treball iniciat estigui arrelat a l'entorn, cosa que té poc a veure amb publicar notícies locals, sinó que vol dir crear un producte que reuneixi al seu voltant un grup de gent interessada en crear un cercle de debat innovador i progressista.

Un estudiant de C.C.I.

"LA CASERA" DE CADA DIA

Amb gas, si senyor, què seria de la vida sense gas?

Em plau dirigir-me a vosaltres per a manifestar-vos la meua alegria en poder comprovar que encara hi ha gent que fan les coses que que en tenen ganes, a canvi de res (suposo), i que són prou eixala-

brats com per agafar-se la vida i el món amb seriositat.

"Chapeau".

Com us diria que, gràcies a vosaltres, la joventut de Granollers ja no caminarà a peu coix. Com us agrairia que fèssiu de la vida una cosa tan seriosa i tan ben tractada com ho feu vosaltres. Com us manifestaria la meua joia, i la de la meua família, en comprovar que també xucleu de la mamella municipal com tants d'altres. Com ho heu aconseguit?

He vist, no sense aquella profunda esgarriansa de plaer, que el consell de redacció gaudeix de membres prou importants i magnífics dins la vida cultural i periodística de la nostra ciutat.

He comprovat també, que enganyeu als pobres comerciants de la nostra vila per tal que us donin els seus ben

guardats diners, em refereixo per exemple, els "Pisos de Cine, Compare!".

Ara sí, amics meus, ara sí que hi haurà aquella competència legal a la premsa de Granollers. Ara sí que veurem com es baralla la gent cercant al quiosc les diferents opcions, expresades en les estimadíssimes porqueries de paper que surten cada setmana o cada mes al carrer.

Com a lector us felicito pel vostre coratge i per les ganes que, com es nota, hi poseu en el vostre treball.

Tingueu esperança i recordeu aquell famós anunci de la tele: "No hay casera? Pues nos vamos! En el "gaz" està la diferència".

A Granollers ja ha arribat el gas, i a la gent ja no li caldrà anar-lo a cercar a un altre lloc.

Que tingueu sort.

Divina de Debò i Apé

GAZ - Revista Jove

FITXA TÈCNICA

Consell de Redacció:

Jordi Camps, Josep Costa, Assutzena Font, Esther Ferrero, Albert Jordana, Anna López, Montse Lloret, Alex Ondoño i Xavier Ventura

Col.laboradors:

Quim Aroles, Miquel B. Palau, Arian Botey, Eduard Company, Jesus F. Borràs, Ivana i Jesus, Pep Mogas, Javier S. Marco, Sita Vilaró

Fotografia:

Assutzena Font, Pere Cornelles

Disseny i Muntatge: "L'Arxiu"

Edita: Casal del Jove

Plaça Església, 4

Imprimeix: Impremta Tot Ràpid

Dipòsit Legal: B-3925-80

Cultura
Servei Municipal

AJUNTAMENT DE GRANOLLERS

El Casal del Jove, i per tant, l'Ajuntament de Granollers, no es solidaritzen necessàriament amb els articles i opinions expresades en aquesta revista.

Queda prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol text, sense expressar-ne la procedència.